

**СИНІЙ ЛЬОН
СИНІЙ ЛЕН**

Слова А. Крукліса
Російський текст
А. Дмоховського
Переклад з російської
П. Сингаївського
Музика Р. Паулса

Слова А. Крукліса
Русский текст
А. Дмоховского
Музыка Р. Паулса

Moderato G $\flat$

1. Ми у по_лі, чи у мо_рі —
1. Хо_дят вол_ни на про_сто_ре,

ко_тить хви_лі на про_сто_рі си_ ній льон.
то ли по_ле, то ли мо_ре — си_ ній лен.

на_че піс_ня за га_я_ми,
Слов_но пес_ня, слов_но пла_мя,

на_че не_бо під но_га_ми — си_ ній льон.
слов_но ке_бо под но_га_ми — си_ ній лен.

ти_хим ше_ре_хом при_бо_ю
ти_хим шо_ро_хом при_бо_я

D_b

за_ ру_ чив ме_ не з то_ бо_ ю си_ ний льон.
об_ ру_ чил ме_ на с то_ бо_ ю си_ ний лен.

В день по_ хму_ рий і в по_ го_ жий
Вновь мне серд_це рас_ тре_ во_ жил

G_bПриспів
ПрипевD_b

на ко_ ха_ ні о_ чі ско_ жий си_ ний льон. Мов ча_ рів_ ник, той си_ ний льон,
на гла_за тво_ и по_ хо_ жий си_ ний лен. Ведь он вол_ шеб_ ник, си_ ний лен,
зя_ до_ ви_ сно_ світ_ спі_ ли

се_ бе нас в полон,
сказ_ки да_ рит он,
ва_ е з нами в тон,
ты в меня влюблён,

и на_ я_ и на_ я_
вес_ на_ но тво_ и гла_

ву земля спо_ ви_ та сна_ ми, може, то жар_ ту_ є з на_ ми си_
ву весь мир наполнив сна_ ми, может, просто шутит с нами си_
так у сер_ ці мо_ ло_ до_ му і, на_ пев_ не, ви_ нен в тому си_
за си_ я_ ют добрым светом, ви_ но_ ват, на_ верно, в этом си_

G_bD_b⁷

ній льон,
ній лен..
ній льон,
ній лен?

1 2

ХΦ D^b

2. Наче ніжними руками,
Нас торкнеться пелюстками
Синій льон.
Спалахне в душі вогнями,
Стане тихими словами
Синій льон.
За вечірнім щедрим садом
Нас осипле зорепадом
Синій льон.
Будем ранок зустрічати,
А про те лиш буде знати
Синій льон.

Припів.

2. Словно нежними руками,
Нас коснеться лепестками
Синий лен.
В сердце снова вспыхнет пламя,
Станет тихими словами
Синий лен.
Ночь пройдет неслышно рядом,
Нас осыплет звездопадом
Синий лен...
Мы расстанемся с рассветом,
С нами будет знать об этом
Синий лен.

Припев.

**НАВІЩО КЛЯВСЯ ТИ
ЗАЧЕМ ДАВАЛ ТЫ ОБЕЩАНИЕ**

Слова Л. Шишко
Переклад з російської

А. Щербака

Музика О. Мажукова

Слова Л. Шишко

Музика А. Мажукова

Moderato

A^m   D^m   G   C

E^{m-s}   A⁷   D^m   A^m   H   D^m   E⁷   A^m

D^m   E

mf

sub.p

mf

1. Хо_ лод_ на о_ сінь по_ над кру_ ча_ ми_ ка_ ли_ ну стиг_ лу при_ гор_
1. Це_ лу_ ет о_ сень на про_ ща_ ни_ е ря_ би_ ну ва_ лы_ е ус_

A^m   G^m⁶   A   D^m   D⁶

на ві що кля ся ти при зу стрі чах, як що ду ша тво я пу...
за чем да вал ты о бе ща ни е, ког да ду ша тво я пу...

E⁷   F^{#m-5}   E⁹   E   A^m *f*   D^m   G

на ві що в сло ві у га ря чо му хо вав ти сер це кри жа...
за чем да рил сло ва го ря чи е, та я под серд цем сты лий

C   E^{m-5}   A⁷   D^m   G⁹

лю бов бу ва є і не зря чо ю, як що вес но ю спа лах...
лю бовь бы ва ет и не зря че ю, ког да вес на в ду ше по...

C   E^{m-5}   A⁷   D^m   G⁹

не! лю бов бу ва є і не зря чо ю, як що вес но ю спа лах...
лед! лю бовь бы ва ет и не зря че ю, ког да вес на в ду ше по...

1. E F[#]m E⁹ E 2 Am H Dm E⁷
 не. що вес_но_ю спа_лах.
 ет. да вес_на_в ду_ше по

 2 Am
 не. 2. Дав.
 ет. 2. Дав.

 m.f.

 3. Am H Dm E⁷ Am
 хан_им ня чи_сте не зля_кать.
 об_ ма_ном не спуг_нуть.
 rit.

2. Давно траву на луках скошено,
 З берізок листя вітер здув.
 Було ж чимало і хорошого,
 Та тільки все, мабуть, забув.
 Усе забув, стоптав калину ти,
 Що в ній жила любов моя.
 Для чого так з ганьбою кидати! —
 Тебе ж не силувала я.

Двічі

3. Зрошу тепер сльозою тикою
 Печаль, хоч їй кінця нема.
 Та не лякайся — цьому лихові
 Якось зараджju все сама.
 І до сусідів за порадою
 Я не піду, щоб нарікати,
 Щоб десь, бува, твоєю зрадою
 Кохання чисте не злякати.

2. Давно в лугах все травы скосены,
 Листву с березок ветер сбил.
 А много было и хорошего,
 Да только ты все позабыл.
 Все позабыл, сломая черемуху,
 Уехал, слова не сказал.
 Зачем же было по-плохому то —
 Никто ведь силой не держал.

2 раза

3. Полью слезой, росой обильною
 Тобой украденный покой.
 Но не пугайся, я ведь сильная.
 Не брошусь в омут головой,
 Соседям тоже не посетую,
 Не расскажу кому-нибудь,
 Чтобы любовь чужую светлую
 Твоим обманом не спугнуть.